

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 242/2016
15.12.2016.године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Браниславе Апостоловић и Гордане Ајншпилер-Поповић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца Република Србија, Министарство финансија из Београда, кога заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Ваљеву, против туженог „АА“ за производњу, промет и услуге у стечају из ..., одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж.бр. 1272/15 од 19.05.2016.године, у седници већа одржаној дана 15.12.2016.године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДАЈУ СЕ пресуда Привредног апелационог суда Пж.бр. 1272/15 од 19.05.2016.године и пресуда Привредног суда у Ваљеву П бр. 646/14 од 18.02.2015.године и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Првостепеном пресудом Привредног суда у Ваљеву П бр. 646/14 од 18.02.2015.године у ставу првом изреке одбијен је тужбени захтев за утврђење као основаног потраживања тужиоца према туженом у укупном износу од 897.721.665,90 динара, од чега на име главног дуга износа од 680.082.827,40 динара и 217.637.838,50 динара на име камате са законском затезном каматом од 14.10.2011.године, као неоснован. У ставу другом изреке обавезан је тужилац да туженом накнади парничне трошкове у износу од 195.000,00 динара.

Привредни апелациони суд је побијаном пресудом Пж бр. 1272/15 од 19.05.2016.године одбио жалбу тужиоца и потврдио првостепену пресуду Привредног суда у Ваљеву.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у границама прописаним одредбом члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 55/14) и одлучио да је ревизија тужиоца основана.

Побијана пресуда није захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности. Ревизијом се конкретно не указује на постојање

других битних повреда. Међутим, основан је ревизијски навод да су нижестепене пресуде засноване на погрешној примени материјалног права због чега чињенично стање није правилно и потпуно утврђено.

Према до сада утврђеним чињеницама тужиоцу је спорно потраживање пренето од стране стечајног дужника „ББ“ у стечају. Основ тужбеног захтева представљају гаранције издате од „ББ“ у стечају за рачун правног претходника туженог у корист „ВВ“ у ..., те да је удружена „ГГ“ сада „ДД“ у стечају била потписник уговора о зајму ЈУ 2307 закљученог са Међународном банком за обнову и развој 24.06.1983.године, којим је одобрено финансирање пројекта регионалног развоја Подринско-Колубарског и Подунавског региона. Удружена „ГГ“ и „ВВ“ из ..., као банка задужена за реализацију и отплату зајма закључиле су споразум поводом наведеног зајма, док је правни претходник тужиоца „ББ“ издала гаранције за рачун крајњег корисника кредита (правног претходника туженог) из средстава Међународне банке за обнову и развој по зајму ЈУ 2307. Током првостепеног поступка несумњиво је утврђено да је тужени правни следбеник некадашњег „ЂЂ“ „ЕЕ“ ..., који је био налогодавац за издавање гаранција, које је правни претходник тужиоца „ББ“ издао у корист тадашње „ВВ“ из Такође је несумњиво утврђено да је правноснажном пресудом Трговинског суда у Ваљеву П бр. 374/09 од 16.10.2009.године делимично усвојен тужбени захтев и утврђено као основано потраживање „ВВ“ из ... према „ББ“ у стечају из ... у износу од 9.220.549,80 еура са каматом, те да је исто потраживање настало по основу гаранција издатих у корист „ВВ“ ради обезбеђења враћања зајма овде туженог, ЖЖ, ЗЗ и ИИ ... , у складу са уговором између Републике Србије и ВВ од 06.07.2007.године и списком крајњих корисника зајма ЈУ 2307, обзиром да наведени дужници међу којима и тужени нису испунили обавезу враћања зајма. Уговором о регулисању међусобних односа између Републике Србије и „ВВ“ из ... од 06.07.2007.године регулисано је да ће се потраживање по основу зајма Ју 2307 за директну компоненту измирити конверзијом потраживања у акцијски капитал „ВВ“ чиме истој престаје својство дужника, а стиче својство повериоца према крајњим дужницима правним лицима и њиховим гарантима, банкама те према овом списку корисника према банци гаранту „ББ“ у стечају потраживање износи 21.108.458,84 евра од чега се на „АА“ из ... односи износ од 6.765.670,32 евра са стањем на дан 15.06.2007.године, што чини износ тужбеног захтева у овом спору прерачунатог у динарску противвредност. Међутим, како правни претходник тужиоца „ББ“ у стечају утужени износ из банкарских гаранција није исплатила кориснику „ВВ“ из ..., нижестепени судови су применом члана 1083. и 1087. ЗОО одбили тужбени захтев имајући у виду и одредбу члана 87. Закона о стечају, те члан 3. став 1. ЗПП, обзиром да потраживање тужиоца према туженом није пријављено као условно потраживање нити је поднета тужба за утврђење условног потраживања.

Изнето становиште нижестепених судова не може се прихватити. Основан је ревизијски навод да су нижестепени судови погрешно применили одредбу члана 87. Закона о стечају у вези са чланом 3. став 1. ЗПП закључујући да тужиочево потраживање према туженом нису могли утврдити као условно већ да су одлучивали искључиво у оквиру постављеног тужбеног захтева, нашавши да на дан закључења главне расправе у складу са правилом о временским границама правноснажности тужиочево потраживање према туженом не постоји. Ово са разлога што се одлучивањем о потраживању тужиоца као условном потраживању,

не би прекорачиле границе постављеног тужбеног захтева за утврђење истог потраживања као безусловног, обзиром да је условно потраживање по обиму и суштински мање у односу на безусловно потраживање, те је исто садржано у захтеву за утврђење потраживања као безусловног.

Због погрешне примене материјалног права нису утврђене релевантне чињенице да ли је, када и у ком обиму поступљено по решењу о главној деоби од 08.07.2014.године које је донето у поступку стечаја „ББ“ у стечају из ..., а које је приложено уз поднесак тужиоца од 11.12.2014.године у првостепеном поступку и којим је наложена исплата признатих девизних потраживања, између осталог и потраживања „ВВ“ из ... према правноснажној пресуди Трговинског суда у Ваљеву П бр. 374/0 од 16.10.2009.године. Зависно од тога да ли је и у ком делу „ББ“ у стечају по основу наведених гаранција измирила дуговање према кориснику гаранције „ВВ“ из ... потребно је оценити испуњеност услова за утврђење безусловног потраживања тужиоца према туженом, а у делу у коме је то потраживање утврђено и признато, а није исплаћено кориснику гаранције потребно је оценити испуњеност услова за признавање потраживања тужиоца према туженом, као условног.

Како је ради доношења правилне и законите одлуке о постављеном тужбеном захтеву неопходно утврдити све релевантне чињенице на које је указано овим решењем, Врховни касациони суд је применом члана 416. став 2. ЗПП укинуо нижестепене пресуде и вратио првостепеном суду на поновно суђење ради поступања по примедбама из овог решења и доношења нове одлуке о постављеном тужбеном захтеву.

**Председник већа-судија,
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић